

Noget imod. Jeg har nu imidlertid den Tro til den ærede Indenrigsminister, at han vil være meget villig til at tage Hensyn til Landbrugernes Tarv. Men dette særlig nye Punkt, som her er stillet op angaaende Tuberkulosen mener jeg er egentlig ikke noget saadant udelukkende agrarisk Spørgsmaal. Nei, det har en langt videre Rækkevidde. Naar nemlig Alt kommer til Alt, bliver dog Spørgsmaalet det, om en Mand, som har et eller nogle enkelte tuberkuløse Dyr, og som bliver opmærksom paa det i Tide, maa tage de Forholdsregler, som der vil kunne tages, søge at faae dem fædede og afhændede; derfor skal lide et Tab saa stort, som det mulig kunde blive, og om hvilket Hensyn der bør tages til de Folk, der ere ubjatte for at skulle nyde Mælk og Kjøb af saadanne Køer, hvorved de uden at vide det kunne spise og drikke sig en Tuberkulose til. Jeg mener derfor, at Spørgsmaalet fuldt og helt har almen Interesse. Det er jo en af Samfundets største Interesser at se efter at faae denne Sygdom udryddet, og jeg tror, at naar der bliver taget energisk fat, vil det ogsaa om faa Aar kunne lykkes, om ikke at udrydde den, saa dog at indskrænke den meget betydelig. Den ærede Indenrigsminister har i Sommer været tilstede ved et Møde, som blev holdt i Randers af Delegerede for Industri og Haandværk fra Kjøbstæderne, og der har han udtalt nogle Ord, som jeg finder Anledning til at minde om nu. Efter de Referater, som kom mig i Hænde om dette Møde — og de vare temmelig enslydende; saa jeg antager, at de passe — gjorde man der en Henvendelse til Indenrigsministeren, som var tilstede; man udtalte sin Glæde over at se ham i sin Midte, saa at han kunde høre paa de Klager, de havde at fremkomme med. Saa svarede Indenrigsministeren, at man maatte virkelig fremsætte sine Forlangender, tause Beilerere trække altid det korteste Straa; Kjøbstæderne maatte komme frem med, hvad de trængte til, og han vilde haabe, at de saa maatte faae deres Ønsker opfyldte. Naar nu den ærede Indenrigsminister udtalte sig saadan overfor Kjøbstadsdelegerede, ser jeg deri ogsaa, at han ikke har Noget imod, at Landboerne fremsætte deres Forlangender, og at han da ogsaa vil yde sin Medvirkning til, at vi faae vore Forlangender opfyldte. Med det Haab kan jeg anbefale Sagen til Bedrøgtagee efter Udvalgsfl. ertallets Indstilling, og saa maa vi haabe, at der kan komme et godt Resultat ud af det, og at vi kunne faae begyndt snart.

Indenrigsministeren (Fingerlev):
Jeg skal strax gaa lidt nærmere ind paa de

Ord, den ærede Ordfører nu omtalte; det passer mig overordentlig godt, at de bleve fremdragne. Først maa jeg imidlertid gjøre en Bemærkning, som jeg anser det for ganske nødvendigt at gjøre ligeoverfor den megen Tale nu i et Par Dage om denne Tuberkulosesygdom; thi det kan jo ikke negtes, at den har fyldt Forhandlingen, og den har jo ogsaa sin Interesse. Vi have nu en gjældende Lov om smittomme Sygdomme, om farlige og mildere Sygdomme, i hvilken Tuberkulosen ikke er medtagen. I det Regjeringsforslag, der nu er forelagt, er Tuberkulosen optagen blandt de mildere Sygdomme. Det er altsaa fra Regjeringens Side erkjendt, at det er en Sygdom, som ogsaa det Offentlige maa tage sig af, det er en Erkjendelse, som er vaagnet, og den er fuldt berettiget. Deri ligger altsaa, at man vil gjøre Noget mod denne Sygdom, at man erkjender, at den hidtil ikke er bekæmpet tilstrækkelig. Nu kan den, som er mindre indviet, og som følger med paa Afstand, maaske faae det Indtryk at der er et stort, et virkelig stort og vanskeligt Forhold i den Retning, at der her er Meget at indvende, at Sundhedstilstanden er daarlig. Men det er ikke Tilfældet, det maa jeg konstatere, og naar de Herrer, som høre nærmere efter, have hørt Ordføreren sige, at det kan ikke blive saa Meget i Penge paa Finantsloven, og have hørt det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgrebs (Lüttichau) opgjøre, hvor lidt der er Tale om, vilde de ogsaa deraf se, at det, der er det store Spørgsmaal ligeoverfor de Herrer, er, om det er en almen Interesse eller en Særinteresse. At der er en Særinteresse, er jo sikkert nok, og Landbruget gjør jo ogsaa Sit og Regjeringen vil hjælpe til at bekæmpe Sygdommen, men Spørgsmaalet er, om denne Interesse er saa betydelig, at den kan siges at være almen. De janitære Momenter, den ærede Ordfører fremdrog, kunne have deres Betydning; men det er et Spørgsmaal, om man skal gaa saa vidt, at man lader Statskassen betale Gildet, og det er derom, at Striden dreier sig med de Herrer. Regjeringen har foreslaaet forskellige afviede Foranstaltninger imod Sygdommen og sat Præmie paa Bekæmpelsen, idet den giver frit Dyrlægetilsyn, Regjeringen har foreslaaet en absolut fyldestgjørende Foranstaltning ligeoverfor Udblandet, og uagtet Sygdommen ingenlunde er saa udbredt, som de Herrer jo ogsaa synes at antage, at den ikke er, har man dog truffet den Sikkerhedsforanstaltning, at intet Dyr, der er smittet af Sygdommen, intet Dyr, som erkjendes eller mistænkes for at være sygt, kan føres ud af Landet. Det er en be-